

Quan hem de fer una excursió o una ruta, primer de tot sabem on volem anar, i després ens informem del camí o camins que hi porten.

Quan és el primer cop que fem un camí, necessitem una persona o bé unes eines (mapa, brúixola,...) o bé elements de la natura (el sol, l'estel polar) que ens orientin.

La vida és un camí que fem només un cop. És important, doncs, de descobrir cap on ens porta i com ho hem de fer per arribar-hi. I són sobretot altres persones que ens poden ajudar a descobrir cap on caminem i a saber orientar-nos.

Pensa quines persones t'han ajudat o t'estan ajudant a caminar per la vida. Pensa també què et diuen aquestes persones sobre: què és el més important en la vida, quines són les coses que valen la pena, què és el que has de tenir més en compte, etc.

Pensa en tot això mentre camineu en silenci durant un quart més.

Després us asseieu i compartiu el que cadascú ha pensat.

Pot anar bé que, per orientar-nos en el camí de la vida, no ens quedem només amb les persones que tenim a la vora.

Abans nostre hi ha hagut molts homes i dones que han fet aquest camí. Algunes d'aquestes persones ens criden l'atenció i ens agradaria fins i tot poder-nos-hi assemblelar perquè veiem que la seva vida ha valgut la pena.

Aquí tens un full amb tres escrits. El primer, d'un home que creia fermament en la no-violència com a camí perquè les persones visquéssim una vida digna, plena, feliç. El segon és d'un altre home del qual deus haver sentit parlar (B.-P.) perquè és "l'inventor" del que estem fent: l'escoltisme. Finalment hi ha un escrit d'uns nois i noies una mica més grans que tu, però escoltes com tu.

Llegeix-los tots tres amb atenció. No t'amoïnis si alguna cosa no l'entens. Aprofita les que entenguis. Després, tot caminant un quart, ja de retorn, parla amb els altres de la patrulla sobre el que has llegit i entès.

*En un món on tants ho deixen córrer tot,
perquè no s'hi pot fer res
o perquè no hi ha res a fer,

NOSALTRES VOLEM
RESPONDRE AL CRIT DEL MÓN
I SER RESPONSABLES DE LA NOSTRA HISTÒRIA.

*En un món on els uns es malfien dels altres,
perquè res no vol dir la paraula donada
i fan nosa els testimonis i els sants,

NOSALTRES VOLEM
SEGUIR BUSCANT I TROBANT,
I SER FIDELS AVUI I DEMÀ.

*En un món on cadascú va per ell,
perquè no val la pena sacrificar-se pels altres,

NOSALTRES VOLEM
SER GERMANS DE TOTHOM
I COMPARTIR EL QUE TENIM I EL QUE SOM.

*En un món on el diner val més que l'home,
perquè tot cerca d'escalar el poder,

NOSALTRES VOLEM
VIURE DEL NOSTRE TREBALL
I COMPARTIR AMB TOTHOM EL PA QUE HEM GUANYAT.

*En un món on tants creuen que posseeixen les coses,
quan en realitat són aquestes les que manen sobre ells,

NOSALTRES VOLEM
SER ELS AMOS DE LES NOSTRES DECISIONS
I SERVIR TOTHORA ELS ALTRES.

*En un món on tants creuen que tot s'acaba aquí
perquè tots els camins estan barrats,

*però també en un món
on ja són tants que creuen que hi ha un demà,

NOSALTRES POSEM TOTA LA NOSTRA ESPERANÇA
EN JESÚS, MORT PER NOSALTRES,
VIVENT PER SEMPRE A LA DRETA DE DEU,
PERQUE ELL ÉS L'ÚNIC CAMÍ,
TOTA LA VERITAT,
LA NOSTRA VIDA.

Manifest d'uns Pioners i Caravel·les

En el goig o en el patir,
en la misèria o l'opulència,
la malaltia o la salut,
mantén-te dret i somriu.

Enmig dels qui es precipiten
i s'agiten en el buit,
o bé topen l'un amb l'altre,
mantén-te dret i somriu.

Enmig dels qui es donen empentes,
dels qui allarguen les mans per prendre,
o bé els qui adulen i afalaguen,
mantén-te dret i somriu.

Enmig dels qui discuteixen
i dels qui s'injurien,
dels qui estrenyen els punys,
dels qui branden lès armes,
mantén-te dret i somriu.

En el dia de la ira
i de la dispersió,
quan tot s'enfonsa i crema,
tu sol, dempeus al mig del pànic,
mantén-te dret i somriu.

Davant dels justos del coll dret,
dels jutges de virtuts sanguinàries,
dels importants que s'agiten,
mantén-te dret i somriu.

Tant si t'omplen d'elogis
com si t'escupen al rostre,
mantén-te dret i somriu.

A casa teva, entre els teus,
mantén-te dret i somriu.
Davant la teva estimada,
mantén-te dret i somriu.

En els jocs i les danses,
mantén-te dret i somriu.

En les vetlles i els dejunis,
mantén-te dret i somriu.

Quan estiguis sol, en el gran silenci,
mantén-te dret i somriu.

En el moment del gran viatge,
àdhuc si els teus ulls ploren,
mantén-te dret i somriu.

Lanza del Vasto, apòstol de la no-violència.

* * * * *

Déu ens ha posat en aquest món tan bell per a ser feliços i gaudir de la vida. La felicitat no s'obté pas fent-se ric, ni tan sols reeixint en la carrera ni satisfent tots els gustos. Un bon pas cap a la felicitat és fer-se sa i fort mentre sou nois, perquè pugueu ésser útils i, per tant, gaudir de la vida, quan sereu grans.

L'estudi de la natura us demostrarà quantes bel·leses i meravelles ha posat Déu en el món que gaudiu. Acontenteu-vos amb el que hàgiu aconseguit i feu tot el possible per a conservar-ho. Mireu el cantó bo de les coses i no pas el dolent.

Tenint en compte que el camí autèntic per arribar a la felicitat és el de fer feliç a l'altra gent. Procureu deixar aquest món una mica millor de com l'heu trobat, i quan us arribi l'hora de la mort, podreu morir feliços pensant que no heu malgastat el temps, sinó que heu fet tot el que heu pogut. Estigueu sempre a punt per viure feliços i morir feliços, sigueu sempre fidels a la vostra promesa escolta -àdhuc quan ja no sigueu nois- i Déu us ajudarà.

Robert Baden Powell.
(fragment del seu testament als nois i noies escoltes)

Ara, entre tots, intenteu de fer un manifest a l'estil del que heu llegit d'aquells pioners i caravel·les. Treballeu-hi durant un quart.

Després repreneu el camí cap al campament i, tot fent camí, busqueu alguna cosa, un símbol, que us ajudi a explicar als altres alguna de les coses que heu descobert d'ençà que heu marxat del campament fins ara.

"si la ruta se'ns fa més difícil, obrirem camins cantant"